

[Ministeren før europæiske markedsanliggender.] industrien. Det er gennem deltagelsen i et dynamisk samarbejde på dette område, at de store perspektiver tegner sig i forbindelse med dansk medlemskab. Kun gennem fuldt ud at deltage i det europæiske industripolitiske samarbejde kan det forventes, at dansk industri kan følge med i den teknologiske udvikling og derved bevare og udvikle den konkurrenceevne, der er forudsætningen for fuld beskæftigelse og stigende levestandard.

I de kommende år vil EF fremskynde bestræbelserne på at fjerne de mange forskelle, der består med hensyn til reglerne for produktion og omsætning af varer. Det gælder foreløbig bestemmelser om fødevarer, sikkerhedsbestemmelser for elektriske apparater, for maskiner og køretøjer samt fremstilling af og handel med lægemidler m. fl., men flere områder vil blive inddraget. Man vil skærpe bestemmelserne med hensyn til offentlige myndigheders indkøb, således at der bliver adgang for leverandører i alle medlemslande til at deltage i tilbudsgivning på dette område, som dækker en stadig stigende del af omsætningen af en lang række industriprodukter.

De statslige monopoler for f. eks. spiritus, tobak og øl skal ifølge reglerne føre en ikke-diskriminatorisk købs- og salgspraksis, men adskillige danske eksportører ved, at det er så som så med ligestillingen på dette område i øjeblikket. Her vil utvivlsomt også i de kommende år blive gjort en indsats for at skabe mere lige konkurrencevilkår.

I den hjemlige debat har man diskuteret regionalpolitik ud fra forskellige synspunkter. I De europæiske Fællesskaber koncentrerer bestemmelserne om regionalpolitik sig om to forskellige områder. På den ene side søger man at forhindre, at regionalpolitikken misbruges til at yde statsstøtte, som forvrider konkurrencebetingelserne. På den anden side søger man at fremme den regionale udvikling gennem fællesfinansierede projekter af den type, som det enkelte land ikke eller kun med vanskelighed kan påtage sig ved egne kræfter. Det drejer sig f. eks. om udviklingen af Syditalien, hvor fællesskabet har bidraget med betydelige lån. Fra et dansk synspunkt ville det være naturligt, at projekter til udvikling i Grønland fik støtte på grundlag af disse bestemmelser.

Der er jo her tale om en finansieringsopgave af en størrelsesorden, som det er rimeligt at betragte som et fællesskabsanliggende snarere end som et rent dansk anliggende.

Det må understreges, at de konkurrence-regler, der griber ind med hensyn til statsstøtte, er sådan udformet, at de tillader medlemsstaterne at føre deres egen selvstændige udviklingspolitik. Den danske egnsudviklingslovgivning frembyder ingen problemer i denne forbindelse.

Om miljøpolitikken har jeg allerede under forhandlingerne med Fællesskaberne fremhævet, at det er regeringens hensigt aktivt at bidrage til et europæisk samarbejde, som går videre end til blot at skabe betingelser for øget økonomisk vækst og mere rationel produktion. Vi vil arbejde for, at Fællesskaberne effektivt kan gøre en fælles indsats mod forureningsproblemerne, og for, at Fællesskaberne i stigende grad koncentrerer sig om samarbejde, som kan medvirke til at forbedre menneskets betingelser i det moderne industrisamfund, og det vil ikke være muligt for det enkelte land isoleret at løse disse problemer.

Det samme gælder kontrollen med de multinationale foretagender, der jo får stigende indflydelse. Jeg har under forhandlingerne understreget betydningen af, at De europæiske Fællesskaber gør en indsats for, at der kan føres en mere effektiv kontrol med de store virksomheder, hvis bidrag til den tekniske udvikling og den internationale omsætning vi ikke kan undvære, men som på den anden side ikke bør kunne sætte sig ud over de regler og normer, som deres mindre konkurrenter må finde sig i.

Jeg skal herefter vende mig til socialpolitikken og arbejdsmarkedspolitikken, der jo har været afgørende punkter i den danske debat om medlemskab.

Forhandlingerne med fællesmarkedet har vist, at vi alene bliver forpligtede til at foretage de tilpasninger af vores sociale lovgivning, som er nødvendige for at kunne opfylde kravet om, at EF-lønmodtagere, der får arbejde i Danmark, kan ligestilles med danskere med hensyn til sociale ydelser. Der findes ikke i EF forpligtelser til at harmonisere sociallovgivningen, derimod er der enighed om betydningen for den økonomiske udvikling som helhed af at fremme den soci-